

Можливі розбіжності між візуальним образом у мережі та реальною зовнішністю людини. Це може бути і «плюсом», проте зазвичай на фото людина виставляє кращу версію себе, аби сподобатися іншим;

Можливість натрапити на шахраїв. Це не є рідкістю, адже маніпулювати людиною, яка шукає кохання або стосунки доволі просто. Саме тому цим часто користуються;

Невідповідність очікувань від онлайн-спілкування та спілкування наживо. Через це часто стосунки або не створюються, або руйнуються через дуже короткий термін. Адже, для більш повної оцінки та розуміння нам необхідний зоровий контакт та фізична присутність партнерів по спілкуванню.

За статистикою, 40% пар, які познайомилися на даних ресурсах, будують стосунки наживо. Також наразі 25% одружених пар познайомилися саме там. Тобто цей вид знайомств не найбільш ефективний, проте через популярність він допомагає людям будувати стосунки. Важливо тільки не зациклюватися на онлайн-спілкуванні та виробити власні заходи безпеки.

Ричак В., Чаплій Е.

Науковий керівник: Козлова О.А.

НТУ «ХП»

ДЕВІАНТНА ПОВЕДІНКА В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Дослідження девіантної поведінки було завжди актуальним питанням. В кожному епоху суспільство прагнуло подолати небажані форми девіантної людської поведінки.

Девіантна поведінка - вважається характерною для: злодіїв, геніїв занадто працелюбних, тобто різні відхилення поведінки діяльності від норм в соціології прийнято називати девіантним, тобто це такі дії та вчинки людей, соціальних груп, що суперечать соціальним нормам чи визнаним шаблонам і стандартам поведінки.

Нестандартна поведінка може загрожувати стабільності суспільства, спокою звичайних людей, недотримання вимог соціальної норми в різних ситуаціях, може призводити до порушення взаємодії особистості й суспільства.

Соціологічний підхід дає можливість комплексно об'єднати всі досліджувані сторони природи девіації, її функціонування і "місце" у суспільних відносинах. Соціологія вивчає найбільш загальні причини й наслідки девіації її вплив на розвиток соціальних процесів.

В соціології прийнято розглядати девіантну поведінку в широкому та вузькому значенні. В широкому значенні це будь-які дії, які не відповідають існуючим у даному суспільстві нормам. При такому підході варто розрізняти позитивну та негативну девіацію. Позитивна є засобом прогресивного розвитку системи. Негативна заважає нормальному функціонуванню.

У соціології прийнято виділяти три основні напрямки факторів, які призводять до девіації:

- біологічні (спадкові фізичні, фізіологічні і психічні захворювання)
- психологічні та психофізіологічні (наявність психопатології, вплив на організм техногенних катастроф)
- соціальні (дефекти виховання, що завадили соціалізації)

Девіантну поведінку ми можемо класифікувати залежно від типу порушення норм, за такими ознаками: за злочином (карне, адміністративне) і аморальними вчинками (п'янство, проституція); за рівнем або масштабом відхилення (індивідуальні або масові); за орієнтацією відхилень на зовнішнє середовище або на самого себе (сімейні чвари чи суїцид, алкоголізм); за належністю до тієї чи іншої соціальної групи, статевовіковими особливостями.

В Україні є дуже поширеною девіантна поведінка різних типів у молодіжному середовищі від 15 до 30 років.

Злочинність - шахрайство, крадіжки, пограбування. В Україні спостерігається зростання злочинності серед підлітків. Найбільший відсоток припадає на Кіровоградську (8,8%), на Житомирську (8,7%), Хмельницьку (8,3%), Закарпатську (7,9%), Волинську (7,7%) області. Кожен 5 підліток скоює

повторний злочин. Пияцтво та алкоголізм - увійшли в наше суспільство, як соціальний ритуал. Через, що у 17 років 97% молоді вже мали досвід вживання алкоголю.

Нажаль, у сучасному українському суспільстві, на нашу думку, простежується дуже негативна тенденція щодо виховання. У наш час, через те що батьки змушені наполегливо працювати та проводити 5-6 днів на тиждень на робочому місці діти значну частину часу залишаються надані самі собі. Звичайно є ще вчителі у школі та няні, у деяких молодших школярів, але вони можуть не мати також авторитету для дитини, як батьки, оскільки не є частиною їх родини. Таким чином втрачається вкрай важливий ступінь у засвоєнні соціальних норм та правил - батьки, по-перше. А по-друге у цей "самотній" час дитина може потрапляти під різноманітні негативні впливи: девіантні соціальні групи, радикальних ЗМІ, серіалів тощо. Варто зауважити, що до підліткового віку у дитини перше місце за значимістю схвалення її поведінки займають батьки. І таким чином маємо два наслідки: а) єдиною можливістю привернути увагу батьків стає так звана погана поведінка, результати очевидні, б) дитина шукає схвалення в інших людей. І дуже не пощастить такій вразливій дитині побачити авторитет у девіантній особі. Тому за відсутності інших взірців та вихователів дитина буде абсорбувати всі антисоціальні впливи, що не будуть відфільтровуватися зацікавленими дорослими.

Отже, у суспільство виходять особи, що не засвоїли соціальних цінностей, не вбачають сенсу і не дотримуються норм поведінки та не підкоряються ніяким, так би мовити, контролюючим органам.

Тому ми вважаємо вкрай потрібним і необхідним запровадження наступних заходів:

- приділити увагу підвищенню кваліфікації шкільних психологів;
- збільшення бесід та інструктажів для вчителів на тему запобігання девіантній поведінці;
- проведення тематичних уроків та класних годин щодо розвитку у учнів навичок соціальної взаємодії та правильної системи цінностей;

- активна пропаганда звичайних людських чеснот у соціальних мережах та медіа, для впливу, так би мовити, на маси.

Таким чином, проблема девіантної поведінки в Україні є дуже актуальною у наш час. Під девіантною поведінкою розуміють будь-яку поведінку, що не відповідає загальним правилам, нормам та цінностям суспільства. Варто зауважити, що під ці норми та правила залежать від культурологічних, національних, етнічних та інших особливостей кожного суспільства. Також девіація може бути негативною та позитивною.

Сучасне суспільство, особливо молоде покоління, що зараз підростає, потребує запровадження активної пропаганди позитивної девіації. Цьому можуть сприяти спеціалізовані класні години у школах, та загальна підвищена увага з цього приводу у закладах освіти. А також залучення мережі інтернет та медіа.

Романко В., Северин А.

Науковий керівник: Козлова О.А.

НТУ «ХП»

PUX CHILD FREE

В сучасному світі все частіше люди намагаються досягти успіхів в кар'єрі та самореалізуватися. Але на думку більшості цьому можуть заважати вагітність, пологи, догляд, виховання, лікування, навчання дітей та інше. Тому зараз у світі набуває популярність рух Child Free, який символізує бездітність. З кожним днем кількість прихильників цього руху зростає. Але назвати якісь цифри важко, так як не кожен, хто підтримує бездітність розуміє, що це child free; та не всі сміливо можуть заявити про це, через суспільний осуд.

Поняття «child free» було введено в 1990-ті роки ХХ століття, американкою Л. Лафайет, яка створила інтернет спільноту ChildFree Network. В Україні перша спільнота child free з'явилась в соціальних мережах в 2004 році. На теперішній момент рух child free набув більшої популярності на заході. За минулі 10 років